

ΕΤΟΣ 60όν

3 Ιουλίου 2012

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 23(3079)

ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ

Άγιο Πνεῦμα - Βασιλεία τοῦ Θεοῦ

Ἡ Παλαιά Διαθήκη μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἀπό τόν ἀρχαῖο παράδεισο τῆς Ἐδέμ πῆγαζαν ποταμοί πού τόν πότιζαν καί ἐξαπλώνονταν πάνω στή γῆ (Γέν. 2,10-14). Στήν Καινή Διαθήκη ὁ Κύριος καί Θεός μας ἤλθε γιά νά μᾶς ἀναδημιουργήσει· καί φύτευσε τή Βασιλεία του ὄχι πάνω σέ κάποιοι τόποι τῆς γῆς, ὥστε νά τήν παρατηρεῖ κάποιος μέ γυμνοῦς τοῦς ὀφθαλμούς (πρβλ. Λουκ. 17,20-21), ἀλλά μέσα στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων πού πιστεύουν στόν Κύριο Ἰησοῦ ὀρθά - δηλαδή πού πιστεύουν ὅπως διδάσκει ἡ Ἁγία Γραφή- καί διψοῦν γιά τήν ἀλήθεια καί τήν αἰώνια ζωή. Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὅπως σημειώνει ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής ἐρμηνεύοντας τή φράση τῆς Κυριακῆς προσευχῆς «ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου», εἶναι τό Ἅγιο Πνεῦμα. Ὅποιος λοιπόν πιστεύει ὀρθά στόν Ἰησοῦ Χριστό καί βαπτίζεται στό ὄνομά του, δέχεται μέσα στήν καρδιά του τό Ἅγιο Πνεῦμα- τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, πού γίνεται γι' αὐτόν πηγή ἀπό τήν ὁποία ρέουν ἀνεξάντλητοι ποταμοί χαρισμάτων τοῦ Θεοῦ.

Τήν ἀλήθεια αὐτή δήλωσε ὁ Κύριος, ὅταν τήν ἐβδόμη καί τελευταία ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τῆς σκηνοπηγίας δίδασκε τά πλήθη τῶν Ἑβραίων, λέγοντας: «Ἐάν κάποιος διψᾷ, ἄς ἔρχεται σέ μένα καί ἄς πίνει. Ὅποιος πιστεύει σέ μένα ἔτσι ὅπως διδάσκει ἡ Γραφή, ἀπό τήν κοιλία του θά ρεῦσουν ποταμοί ζωντανοῦ ὕδατος». Αὐτό τό ὕδωρ ἀπό τό ὁποῖο πηγάζουν ποτάμια θείας χάριτος, μᾶς ἐξηγεῖ ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης, εἶναι τό Ἅγιο Πνεῦμα. Ὅς «κοιλία» συχνά ἐννοεῖται στή Γραφή ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου. Γι' αὐτό ὁ προφήτης Δαυίδ ἔλεγε σέ ἕναν ψαλμό: «Θεέ μου, θέλησα νά κάνω τό θέλημά σου καί νά τηρήσω τό νόμο σου "ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου"» (Ψαλμ. 39,9), δηλαδή «μέ ὅλη τήν καρδιά μου». Ἐπίσης, ὁ προφήτης Ἰερεμίας βλέποντας τά κακά πού ἐμελλαν νά ἔρθουν γιά τήν ἀμετανοσία τῶν ἀνθρώπων τοῦ λαοῦ του ἔλεγε: «τήν κοιλίαν μου, τήν κοιλίαν μου ἀγῶ» (Ἰερ. 4,19), ἐκφράζοντας τό φοβερό πόνο πού αἰσθανόταν στήν καρδιά του λόγῳ τῆς θλίψεώς του.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. ζ' 37-52, η' 12)

«Εγώ ειμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου»

Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς, εἰσπήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε λέγων· Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ Γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεῦσουσιν ὕδατος ζῶντος. Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος, οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· οὐπω γὰρ ἦν Πνεῦμα Ἅγιον, ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Προφήτης. Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Οὐχὶ ἡ Γραφή εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης ὅπου ἦν Δαυὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν. Τινὲς δὲ ἠθέλον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας. Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διατί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος, ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάρατοί εἰσι. Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν· Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον καὶ γνῶ τί ποιεῖ; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεῦνήσον καὶ ἴδε, ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται. Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε, λέγων· Ἐγώ ειμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί, οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Ἡ χορήγηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

Ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης παρατηρεῖ ὅτι ὅταν ἔλεγε αὐτὰ τὰ λόγια ὁ Ἰησοῦς, δὲν εἶχε δοθεῖ ἀκόμη τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶχε ἀκόμη δοξασθεῖ. Ὡς δόξα τοῦ Ἰησοῦ νοεῖται ὁ σταυρὸς του, ἐπειδὴ μὲ τὸ σταυρὸ του ὁ Κύριος κατέβαλε τὸν τύραννο διάβολο καὶ βασίλευσε σὲ ὅλη τὴν οἰκουμένη. Ἀφοῦ ὁ Κύριος γεύθηκε τὸ σταυρικό θάνατο, ἀναστήθηκε καὶ ἀναλήφθηκε στοὺς οὐρανοὺς, ἔστειλε πρῶτα στοὺς μαθητὲς του τὸ Ἅγιο Πνεῦμα τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, σύμφωνα μὲ τὴν ὑπόσχεσή του, καὶ κατόπιν σὲ ὅλους ὅσοι πιστεύουν σὲ αὐτόν καὶ βαπτίζονται στὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, σύμφωνα μὲ τὴν πρόρρησή του καὶ τὴν ἐντολή του (βλ. Ἰωάν. 7,37-39 καὶ Ματθ. 28,19).

Στὸ σημεῖο αὐτὸ θά πρέπει νά τονιστεῖ ὅτι τὸ Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι πρόσωπο· εἶναι τὸ τρίτο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος. Εἶναι «Ἐκεῖνος» πού ἐκπορεύεται προαιωνίως ἀπὸ τὸν Πατέρα καὶ δίνει τὴ μαρτυρία του γιὰ τὸ σαρκωθέντα Υἱὸ τοῦ Θεοῦ (Ἰω. 15,26)· ὁμιλεῖ διὰ τῶν προφητῶν (Πράξ. 1,16 καὶ 21,11), δίνει ἐντολὲς (Πράξ. 8,29 καὶ 10,19-20), ἀποστέλλει ἀνθρώπους γιὰ νά κηρύξουν

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τὴν τελευταίαν ἡμέραν τὴν μεγάλην τῆς ἐορτῆς ἐστάθηκε ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐφώνησε δυνατά, «Ἐάν, κανεῖς διψᾷ, ἄς ἔλθῃ σ' ἐμέ καὶ ἄς πιῇ. Ἐκεῖνος πού πιστεύει σ' ἐμέ, καθὼς εἶπε ἢ γραφῆ, «Θά τρέξουν ἀπὸ τὴν κοιλιὰ του ποταμοὶ νεροῦ ζωντανοῦ». Αὐτὸ τό εἶπε διὰ τό Πνεῦμα, τό ὁποῖον θά ἔπαιρναν ἐκεῖνοι πού θά ἐπίστευαν σ' αὐτόν· διότι δέν εἶχε δοθῆ ἀκόμη Πνεῦμα Ἅγιον, ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς δέν εἶχε ἀκόμη δοξασθῆ. Πολλοὶ ἀπὸ τό πλῆθος, ὅταν ἄκουσαν αὐτά, ἔλεγαν, «Αὐτὸς εἶναι πραγματικά ὁ Προφήτης», ἄλλοι ἔλεγαν, «Αὐτὸς εἶναι ὁ Χριστός», ἄλλοι ἔλεγαν, «Μήπως ὁ Χριστὸς ἔρχεται ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν; Δέν εἶπε ἢ γραφῆ ὅτι ὁ Χριστὸς ἔρχεται ἀπὸ τό σπέρμα τοῦ Δαυῖδ καὶ ἀπὸ τὴν κωμόπολιν Βηθλεέμ ὅπου ἦτο ὁ Δαυῖδ;». Ἔγινε λοιπὸν διχασμὸς γι' αὐτόν μετὰ τὸν πλῆθος. Μερικοὶ ἤθελαν νά τὸν πιάσουν ἀλλὰ κανεῖς δέν ἔβαλε χερί ἐπάνω του. Τότε ἐπέστρεψαν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς Φαρισαίους, οἱ ὁποῖοι τοὺς εἶπαν, «Γιατί δέν τὸν ἐφέρατε;». Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται, «Κανεῖς ἄνθρωπος δέν ἐμίλησε ποτέ ὅπως μιλεῖ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος». Οἱ Φαρισαῖοι τοὺς ἀπεκρίθησαν, «Μήπως καὶ σεῖς ἔχετε πλανηθῆ; Ἐπίστεψε σ' αὐτόν κανεῖς ἀπὸ τοὺς ἀρχοντας ἢ τοὺς Φαρισαίους; Ὅσον γι' αὐτόν τὸν ὄχλον, πού δέν ξέρει τὸν νόμον, εἶναι καταραμένος». Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Νικόδημος, ὁ ὁποῖος εἶχε ἔλθει εἰς αὐτόν τὴν νύχτα καὶ ὁ ὁποῖος ἦτο ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς, «Καταδικάζει ἄνθρωπον, ὁ νόμος μας ἐάν δέν τὸν ἀκούσῃ προηγουμένως καὶ μάθῃ τί ἔκανε;». Ἀπεκρίθησαν εἰς αὐτόν. «Μήπως καὶ σὺ εἶσαι ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν; Ἐρεῦνῃσε καὶ θά ἰδῆς, ὅτι δέν ἔχει ἔλθει προφήτης ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν». Πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐμίλησε καὶ εἶπε, «Ἐγὼ εἶμαι τό φῶς τοῦ κόσμου. Ἐκεῖνος πού μέ ἀκολουθεῖ δέν θά περπατήσῃ εἰς τό σκοτάδι ἀλλὰ θά ἔχῃ τό φῶς τῆς ζωῆς».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήσιων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληθιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

(Πράξ. 13,2-4) καὶ διαμοιράζει τὰ θεῖα χαρίσματα στὸν κάθε ἄνθρωπο «καθὼς βούληται» (Α΄ Κορ. 12,11).

Ἅγιο Πνεῦμα, Βάπτισμα καὶ ἐντολές

Σχετικά μέ τὴ χορήγηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στό ἅγιο βάπτισμα, ὁ ἀββᾶς Μάρκος ὁ Ἀσκητὴς στό ἔργο του «Περὶ τοῦ θεοῦ βαπτίσματος» (βλ. ΡΓ 65,989 κ.έ.), κάνει μεταξύ ἄλλων τὶς ἀκόλουθες παρατηρήσεις. Στὸ ἅγιο βάπτισμα μέ μουσικὸ τρόπο συνθαπτόμαστε μαζί μέ τὸν Χριστό καὶ συνεγειρόμαστε καὶ ἀνεβαίνουμε στοὺς οὐρανοὺς καὶ καθόμαστε μαζί του στὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς (πρβλ. Ρωμ. 6,4 καὶ Ἐφεσ. 2,6). Ἐπίσης, λαμβάνουμε πλήρη καὶ τέλεια τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἐλευθερωνόμαστε ἀπὸ τὴν τυραννία τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. Γι' αὐτὸ ἤδη ἀπὸ τό βάπτισμα λαμβάνουμε ἐντελῶς δωρεάν τὴ δικαίωση καὶ τὴ σωτηρία μας.

3 Ἰουνίου 2012: ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ» Λουκιλιανού, Παύλου μαρτύρων
καί τῶν σὺν αὐτοῖς 4 νηπίων († 370-375).

Ἦχος: — – Ἐωθινόν: — – Ἀπόσι.: Πράξ. β΄ 1-11 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ζ΄ 37-52, ν΄ 12.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 10 Ἰουνίου, τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 33 - ιβ΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ι΄ 32-33, 37-38, ιθ΄ 27-30.

Ὡστόσο ὁμως, δέν μπορούμε νά μείνουμε μέσα στά ὅρια τῆς ἐλευθερίας καί τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἂν δέν τηροῦμε τίς ἐντολές. Μέ τήν τήρηση τῶν ἐντολῶν ὁ βαπτισμένος πιστός παραμένει μέσα στήν ἀπολυτρωτική χάρη πού ἔλαβε. Δέν τηροῦμε λοιπόν τίς ἐντολές γιά νά σωθοῦμε, ἀλλῆλα γιά νά διατηρήσουμε τή σωτηρία πού λάβαμε δωρεάν μέ τό μυστήριο τοῦ βαπτίσματος. Μέ ἄλλα λόγια, ὅσο ἠθικός καί ἂν εἶναι κάποιος, δέν μπορεί νά βρεῖ τή σωτηρία του, δίχως τήν ὀρθή πίστη καί τό βάπτισμα τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ σωτηρία καί ὁ ἁγιασμός δέν εἶναι ἀποτέλεσμα ἀνθρώπινης προσπάθειας. Δέν ἐξαγοράζεται μέ καλὰ ἔργα καί ἠθική ζωή. Παρέχεται δωρεάν διά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στό βάπτισμα καί τή διατηρεῖ ὁ πιστός, ὅταν συμμορφώνει τή ζωή του μέ τό φρόνημα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐπομένως, ὅλος ὁ ἀγώνας καί ὁ ἰδρώτας μας ὡς βαπτισμένοι καί δικαιωμένοι χριστιανοί πού εἴμαστε, εἶναι νά διαφυλάξουμε ἀκέραη μέσα μας τή χάρη πού λάβαμε στό βάπτισμα, ἕως ὅτου ἐξέλθουμε ἀπό τόν παρόντα φθαρτό καί εὐμετάβλητο βίο. Τότε ἡ θεία χάρη θά καταστεῖ ἀναφαίρετη κληρονομιά μας εἰς τοὺς αἰῶνες τῶν αἰῶνων.

Ἄρχιμ. Π. Κ.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Λ. ΨΑΡΙΑΝΟΥ (†)

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Σέ 52 ὀμιλίες.

Κυκλοφορήθηκε σέ νέα ἐπιμελημένη Ε΄ ἔκδοση τό κλασικό πλέον ἔργο τοῦ μακαριστοῦ Γέροντα Μητροπολίτη τῆς Ἐκκλησίας μας, πού ἀναφέρεται στό πῶ μεγάλο, τό πῶ σπουδαῖο καί τό πῶ ἱερό ἔργο, πού μπορούν νά κάνουν οἱ ἄνθρωποι, τή θεία Λειτουργία.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντις: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
